

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Rosenørn, Ingeborg Christiane FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1842-03-14)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: "BREV TIL: Rosenørn, Ingeborg Christiane FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1842-03-14)", i *Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn*, C A. Reitzels Forlag., s. 33. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987843-000-shoot-L0019878430000019.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Sorøed. 14de Marts 1842.

Kjære Fru Rosenørn!

Det glædede mig ret, at min sidste lille Digtsamling fandt saa venlig en Modtagelse hos Dem. Saavidt jeg har mærket, vil jeg ingen Grund have til at fortryde, at jeg udgav den. At bringe Folkedands - Sangen virkelig ind i Livet igjen er der vel neppe noget Haab om; muligt var det dog, og er den Poesie ikke heelt udfaldet af Folkelivet, kunde den vel ved Fleres Interesse derfor ligesom af sig selv komme tilbage; kun hvad der er heelt uddøet hos Folket, kommer ikke tilbage. Desværre har man for at hindre Misbrugen ved de faa Folkeforlystelser, vi har tilbage for største Delen forbudt og udryddet dem. Dette er for det meste Tilfældet med den smukke „Sommerbyfest“ og med vort Carneval (Fastelavnslegene). Af philistrøs Oeconomie og prosaisk Forstandighed ere Bryllupsgilderne nu ogsaa blevne sjældne, og man lister sig almindelig ind i Ægtestanden uden Sang og Klang, skjøndt man allerede fra Cana-Brylluppets Tid har seet, at det var meget sømmeligt og christeligt at forvandle Hverdagslivets Vanbd ved slig Leilighed til festlig Viin. Om Bryllupsdansen endnu er til i Rørdams Egn veed jeg ikke; i F. Fengers Egn er den næsten afskaffet; han har ellers der bragt Folkesangen mærkelig tillive. Gjennem Asylerne kan der mulig virkes noget for en tilkommendes. 34Generation ved Sangen. — Det skulde meget glæde mig kunde Hr. Bøiesen (som De mener) meb Held benytte mine Høimessepsalmer ved Forklaringen over Evangelierne for de Ældre. Naar jeg til Pintken, som jeg haaber, besøger Sølvgaden, er De maaske saa god at præsentere mig for Md. Feilberg. Om Lucie til den Tid kan taale at reise, er endnu meget uvist. Vi vil imidlertid ikke opgive det Haab, og heller ikke Haabet om vor større Reise.— Waage er i disse Dage i Kjøbenhavn og jeg vaager i egentligst Forstand over Akademiet; thi jeg plages altid af Søvnløshed i den Function af Mangel paa pædagogisk og administrativ Koldblodighed (dog det maa Ingen mærke eller vide, saalænge jeg ikke kan blive den Forretning qvit.) — Efter hvad jeg mærker komme mine Grønlændere ikke ud af Pressen før efter Paasken, skjøndt Bogen vil kun blive paa en 14 til 15 Ark.

3

Fra Sorøe veed jeg intet Nyt at melde. Debatten om vor akademiske Nullitet er man nu vel ked af. For dem af mine Colleger, som ingen anden og væsentligere Virksomhed har havt, maa vistnok en saadan Existents være nedslaaende. Jeg tager mig ikke personlig den Sag nær i Haab om, at jeg af de Færreste betragtes som Skolemester og kun af Faa som academisk Docent alene. Jeg holder Forelæsninger for et Auditorium af 3 Studenter i dette Semester; dog saalænge Interessen for Sagen er gjensidig, gaaer det, synes mig, ret livligt. Med de Færreste maatte Meddelelsen netop kunne være naturligst som en Expectoration i en Samtale. Apropos: Jeg trænger meget til Deres Veiledning i Astrognosien og kommer ofte Dem og de forrige Tider ihu. Fik De et lille grønt Blad, jeg puttede ind i Brevet til Berlin? Fra gamle kjære Steder har for mig det mindste Nattergalduun en eventyrlig Interesse og forekommer mig som en magisks. 35Phantasusfjær. Venligst Hilsen fra Lucie! — Hits Søn og Datter fra os begge! Glæd mig snart med et Brev! Deres hengivne

Ingemann.